

gemeenschap. Enkele historische boerderijen en huizen langs de straat Overhoven en zijstraten hiervan zijn thans nog bewaard gebleven en ademen nog enigszins het landelijke karakter uit dat deze gemeenschap in het verleden kende. De rest van de wijk heeft echter een stedelijk karakter. Overhoven maakte reeds in de middeleeuwen deel uit van de heerlijkheid Sittard en de landbouw heeft hier nog tot in de eerste helft van de 20e eeuw de voornaamste rol gespeeld tot het uitgroeide tot arbeiderswijk.

Parochiekerk H. Hart van Jezus, rijksmonument. Vanaf het jaar 1920 vestigden zich ten noorden van de buurtschap arbeiders van de Staatsmijnen in een nieuw aangelegde woonwijk, een zogenaamde 'mijnwerkerskolonie'. De eerste woningen, de woninggroep Overhovenerheide, werden gebouwd langs de huidige Heistraat en Sint Petrusstraat naar een ontwerp van de architect Jan Stuyt. Deze woninggroep is verklaard tot rijksmonument. In de opvolgende decennia breidde de buurt zich steeds meer uit en vormde uiteindelijk een geheel met de bestaande gemeenschap. In 1922 werd een noodkerk gebouwd in de wijk die thans nog bestaat als

DE FEITEN

Deze wijk wordt aan de noordelijke zijde begrensd door het Industrierrein Noord, in het oosten door de Geleenbeek met aan de overkant het recreatiegebied de Schwienswei en de wijk Baandert. Voorts grenst het in het zuiden aan het Centrum en in het westen aan de wijk Limbrichterveld. Het wordt van die laatste wijk gescheiden door de spoorlijn Maastricht - Venlo.

De huidige wijk Overhoven is ontstaan uit een buurtschap gelegen vlak buiten de schootsvelden van de historische stad Sittard. Dit buurtschap was gelegen aan een weg die evenwijdig aan de Geleenbeek liep. Deze weg was voor de aanleg van de rijksweg Nijmegen - Maastricht de belangrijkste verbindingsweg tussen de steden Sittard en Nieuwstadt. De straatnaam Overhoven is thans nog steeds overgebleven als herinnering aan het verloop van dit voormalige lintdorp. De ligging langs de beek verklaart ook de naam, stroomafwaarts ('over') gelegen aan de Geleenbeek vanuit Sittard gezien, in vergelijking met Ophoven, dat stroomopwaarts ('op') is gelegen. Vanwege de hier gelegen vruchtbare lössgronden van het beekdal ontstond hier een agrarische

gemeenschapshuis. In 1926 werd hiernaast een rectoraatswoning annex klooster gebouwd.

In 1946 werd bij Overhoven een nieuw productiebedrijf van Philips opgericht, waar tot 2009 onderdelen voor beeldbuizen en monitoren en displays werden geproduceerd. Dit bedrijf is jarenlang een belangrijke werkgever geweest voor de bewoners van Overhoven en Sittard met 2150 werknemers in 1975. Rond dit bedrijf ontstond het Industrierrein Noord, tegenwoordig het grootste bedrijventerrein van Sittard.

HET VERHAAL

1.

Reinoud van Aubel deed aan hardlopen. Hij had zo een vast rondje: er werd begonnen in de Dorpstraat in Overhoven met aan de linkerkant een tafereeltje uit het begin van de 20^e eeuw. Dat was waar hij woonde. Originele zwart-wit tegelvloer in de gang. Glas-in-lood in het bovenlicht met een boog boven elk raam en oorspronkelijke deuren gemaakt van zwaar eikenhout en een enkel raamhekje en een vleugje neorenaissance. Een oorspronkelijk bovenlicht van glas-in-lood in de vorm van een ster. En boven een typische kraailaag oftewel een muizentandversiering. Het pand dateerde uit 1907. Daarnaast het pand Overhoven 32 uit 1899, maar vermoedelijk ouder. Gebouwd tot aan de vroegere rooilijn. Met een gifgroen poort en gestucte gevel. Aan de achterzijde een vervallen schuur opgetrokken uit versteend vakwerk. Aan de overkant een pand uit 1875 (muurankers) geschilderd door de bewoners in Spaanse kleuren. Naast pand Overhoven 32 twee verkrotte panden die in staat van verval verkeerden, genoemd Overhoven 36 en 38. Even verderop lag drukkerij

'Pasklaar'. Met aan de overkant het voormalige woonhuis van de stadsarchivaris. Een pand uit 1820 geverfd in karmozijnrode kleuren afgezet met grijs, met een hoge toegangspoort, zoals dat vroeger gebruikelijk was want dan konden de hooiwagens het erf oprijden en aan de achterkant imitatie vakwerk. Wellicht het oudste pand van Overhoven.

Hardlopen was een therapie. Een middel om mezelf uit het moeras te trekken. Boven alles een middel om met m'n ziekte om te gaan. Het hielp tegen heel veel dingen. Depressiviteit, angsten, spanningen, uitzichtloosheid, het gevangen zitten in jezelf, in je eigen gedachten. Je eigen wereld. Om dingen los te laten. Tegen alles wat je vanuit de parallelle wereld probeerde te overspoelen en mee te sleuren in een draaikolk van de niet-realiteit. De wetenschap zei hierover:

'Een gezonde geest in een gezond lichaam,' schreef de Romeinse dichter Juvenalis in de eerste eeuw na Christus. Hardlopen bewijst deze stelling.

Er wordt vaak gezegd dat hardlopen verslavend is.

Elke hardloper zal die stelling bevestigen.

Voorstanders van de verslavingstheorie zeggen dat de hormonen endorfine, serotonine en dopamine door het hardlopen worden

aangemaakt. Ze zorgen voor een plezierig gevoel dat op den duur verslavend werken. Een soort natuurlijke drugs.

Het blijkt dat hardlopen hetzelfde effect had als de gebruikelijke antidepressiva. Alleen is het goedkoper en gezonder. Bij het hardlopen komen endorfine, noradrenaline en serotonine vrij, de zogenaamde 'gelukshormonen'. Deze geven een geestelijke oppepper. Tevens is hardlopen een probaat middel tegen stress.

Verderop kwamen er aan de linkerkant panden uit 1850 en 1853. Niet veel bijzonders. Wat opviel was het pand opgetrokken uit veldbrandsteen met als jaartal 1877, dit was echter een falsificatie daar het pand van de grond toe was opgebouwd in 2010.

Hier tegenover ook een oud pand op de grens met de Beekstraat met een fraaie regenkap. Er waren geen muurankers of jaartalstenen te zien.

Hier ging Overhoven over in de Heistraat, de oude weg naar de Overhovenerheide. Uiteindelijk kwamen we bij het winkelcentrum van Overhoven bestaande uit: Marcel Roubroeks, de Echte bakker, slagerij Swiatalski (de achternaam van de eigenaar), café 'de Hoeskamer', friture Overhoven en zalencentrum 'Oos Kaar', met daarnaast de Rectoraatswoning annex klooster, 1926, in een

door het Expressionisme beïnvloede traditionele stijl. Gebouwd naar een ontwerp van architect Jos. Wielders te Sittard, in opdracht van de Paters van het H.Hart te Overhoven. Het pand is gesitueerd in de lineaire bebouwing aan de oostzijde van de Geldersestraat, tussen de H.Hartkerk aan de zuidzijde en het verenigingsgebouw aan de noordzijde. Langs het parkje voor de H. Hartkerk met beukenbomen:

R.K. kerk van het H.Hart, 1929-1930, in een Zakelijk Expressionistische bouwtrant. Gebouwd in opdracht van het R.K. Kerkbestuur H.Hart te Overhoven, naar een ontwerp van architect Jos. Wielders te Sittard. Gesitueerd in de lineaire bebouwing aan de oostzijde van de Geldersestraat, aan de zuidzijde van het rectoraatshuis annex klooster. Aan de noordwestzijde van de kerk bevindt zich, als onderdeel van de bakstenen erfscheiding, een H. Hartbeeld op een bakstenen sokkel voorzien van het opschrift 'Feest van het H.Hart, 1943'. Tussen de sacristie en het rectoraatshuis annex klooster bevindt zich een verbindingsgang. De uitbreiding aan de oostzijde van deze verbindingsgang, alsmede de vernieuwde entree van de dagkapel met de rond gemetselde bakstenen keermuur aan de zuidwestzijde, zijn uitgesloten van bescherming

(monumenten in Nederland - Limburg / R. Stenvert, et.al, Rijksdienst voor de monumentenzorg, Zeist. 2002).

Even langs het voormalige nonnenklooster 'Mariahof' en dan de Geldersestraat door met een aantal panden in de zakelijk-expressionistische stijl, ontworpen door architect W. Schelberg uit de jaren dertig van de vorige eeuw. Draaiend bij Philippen makelaardij. Via deze zakelijk-expressionistische huizen naar de witte pionnen van het 'Gazelle select center' oftewel Stienen tweewielers, langs de Vouerweg en de neorenaissance huizen langs de Rijksweg-Noord naar het beschutte parkje voor de Reinoud-flat met koele eikenbomen. De weg ging hier slingerend. Hier draaide hij Overhoven in passeerde de Vouerweg en was weer thuis. Hij had weer de 1.500 meter afgelegd.

2.

Reinoud zat op het bankje vóór de panden Overhoven 24-30 en constateer dat hier de rooilijnen divergeren. Plotseling viel het hem op dat dit wel eens een brink zou kunnen zijn geweest. Het statige pand Overhoven 20, met bloktandversiering en wolfeinde, geeft het einde